

ЛОГОРИТМІКА

Основні поняття логоритміки як методики навчання, виховання і корекції порушень мовлення в дітей У педагогіці ритміка (від грецького - рівномірний, що відноситься до ритму) - це система фізичних вправ під музику, побудованих на зв'язку рухів із музикою.

Саме слово “логоритміка” складається з двох частин: “лого” - термін грецького походження, що в перекладі означає “виховання правильного мовлення”, та “ритміка” - термін також має грецьке походження й означає “рівномірний, розмірений”.

Як зазначає Л. Волкова, у логопедії “логопедична ритміка” розуміється як система фізичних вправ, побудована на зв'язку слова, рухів, музики. Вона поєднана з музичним вихованням-із методикою музичного виховання, методикою музично-ритмічного виховання в дошкільному віці, черпає деякі дані з теорії музики, теорії танцю, історії музичного виховання. В основі ритміки лежить поняття ритмічного почуття, властиве майже кожній людині. У ритміці музика й рухи нерозривно пов'язані, тому що ритм - це часова характеристика музичного твору, що створює ілюзію розвитку й руху.

Ритміка є складовою художньо-естетичного виховання, сприяє гармонійному фізичному розвитку, розвитку музикального слуху, пам'яті, виразності рухів, грації, учить виражати в рухах темп, характер музичного твору. Здавна ритміку використовують як ефективний лікувальний засіб, завдання якого полягає в тому, щоб за допомогою системи фізичних вправ під музику стимулювати виконання корекційних завдань, тому що саме музика є каталізатором усіх рухових актів.

На заняттях із ритміки використовуються біг, стрибки ігрові вправи, елементи художньої гімнастики, танцювальні й імітаційні рухи. Під час рухів під музику регулюються процеси порушення й гальмування в центральній нервовій системі, стимулюються пам'ять і увага, нормалізуються емоційно-вольові процеси. На думку більшості логопедів - це комплексна методика, що включає в себе засоби логопедичного, музичноритмічного й фізичного виховання. У педагогічній практиці логоритміка необхідна для того, щоб корекційна робота була більш ефективною. Поява логоритміки в комплексній корекції мовленнєвих порушень має свою історію. На початку ХХ століття в Європі з'явилася система так званого “ритмічного виховання”, основоположником якої став відомий швейцарський педагог і музикант Еміль Жак Далькроз. Основою його методики було вираження музики за допомогою руху, тобто людське тіло ставало своєрідним інструментом, що чуйно передає ритм, темп, динамічні відтінки й художній задум усього музичного твору в цілому.

Отже, логоритміка - одна із форм своєрідної терапії на основі використання зв'язку слова, музики й руху, засіб впливу в комплексі методик навчання,

виховання й лікування, що дозволяє прискорити процес усунення мовленнєвого порушення і сприяє соціалізації.